

editorial

CATALÀ SÍ, ARA I A TOTS ELS ÀMBITS

Quan continua la maror provocada per una sèrie d'intel·lectuals espanyols que no tenen altra feina que atacar el que ells anomenen "les altres llengües", que són aquelles que molesten, les que fan nosa, les que no deixen anar al seu aire la llengua important, la constitucional, la que ells voldrien que fos única en tot el territori, és quan nosaltres hem de seguir explicant que llengües en perill, només hi ha les que precisament ells volen fer desaparèixer. I amb els "manifiestos" el que volen aconseguir, és precisament això, anar afeblint les altres llengües, perquè la substitució total s'aconsegueixi. Per això, també intenten atacar el punt més fort on es desenvolupa la llengua catalana (que és la que ens interessa a nosaltres, perquè és la nostra i la pròpia d'aquest territori), aquest punt és l'escola, lloc on el professorat fa una tasca extraordinària per aconseguir que aquesta llengua sigui la base de la integració de la població estrangera que ha arribat aquests darrers anys en vertaderes riuades. Si a l'escola s'ensenya a través de la immersió lingüística, s'aconsegueix l'objectiu que té tant l'Estatut del nostre país, com la Constitució de tot l'Estat, que s'aconsegueixi el domini de la llengua catalana i de la castellana en finalitzar l'ensenyament obligatori. Doncs, fins i tot, un inspector d'aquesta comunitat autònoma ha obert la caixa dels trons contra la immersió lingüística, quan el mateix cap d'inspecció envia una carta a començament de curs on s'insta les escoles a aconseguir que la llengua catalana sigui la llengua vehicular dels aprenentatges i de la comunicació, tal i com manen les lleis vigents.

A causa de tots aquests atacs injustificats i plens d'argumentacions falses, hem decidit dedicar aquesta *Pissarra* en la seva major part a conèixer un poc més quina és la situació del català en l'actualitat; què en pensen els sindicats dels Països Catalans, quines mesures pensa l'STEI-i que s'haurien de posar en marxa; quina és la situació al País Basc que varen endegar fa 25 anys el mètode

de separació o d'elecció de llengua en començar l'escola i que voldria imposar el PP; quines són les passes que la Conselleria pensa fer per continuar amb la tasca normalitzadora de la llengua catalana; què es fa a les escoles o als instituts per integrar el nombrós alumnat fill d'immigrants; de quina manera es podria introduir el multilingüisme a l'escola amb un mètode existent per a l'ensenyament de les llengües romàniques i altres famílies lingüístiques, amb explicació del mètode, que serviria per acabar amb l'obsessió del perfeccionament de llengües que tenen la pretensió de convertir-se en universals i que no aconsegueixen la comunicació amb els pobles veïnats, etc.

Per tant, amb aquesta revista i amb els articles que es publiquen es pot contrastar la manera objectiva del tractament de la normalització de la llengua catalana (sempre tenint present que també s'ha d'ensenyar l'altra llengua romànica oficial a tot l'Estat), devora els atacs constants dels qui la voldrien fer desaparèixer. La nostra preocupació, que es pot comprovar a tots els articles, és aconseguir que es pugui fer un ensenyament de les dues llengües del territori amb el sistema pedagògic més adequat per aconseguir l'aprenentatge d'ambdues. En canvi, les persones que ataquen aquest procediment didàctic, actuen i argumenten de manera subjectiva, i amb les vísceres, no amb el seny, perquè volen una metodologia preeminent cap a la llengua espanyola, consideren que les altres no ho són, d'espanyoles, i no els importa si el mètode que ells apliquen deixa en desavantatge les perifèriques, que ells voldrien que només s'usassin en la intimitat.

L'STEI-i continuarà demandant a l'Administració que compleixi les seves responsabilitats i esperant que el professorat continuï aplicant les millors metodologies a les escoles i instituts, perquè sense perjudicar cap llengua, s'aconsegueixi normalitzar la llengua catalana, primer a l'escola i després a la societat. ■